

eller for de kommunale Raads Myndighed. At der gælder noget ganske lignende for Kjøbenhavn, at man i 1861 har fastsat disse Grænser, det er i hvert Fald vore Fædres Sag, og jeg ser ikke nogen særlig Anledning til under denne Sags Behandling netop at tage saa stærkt paa Veje derfor. Derfor er der jo heller slet ikke Tale om, at Hovedstadens Indbyggere ved denne Lejlighed behandles som Pariaer, saa lidt som jeg ser, at det ved denne Lejlighed er nødvendigt at omtale de store og gode Handlinger, som Kjøbenhavn saa ofte har udført for Fædrelandet og i Fædrelandets Tjeneste.

Endelig fremkom det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) — blandt andre Bemærkninger, der sluttede sig til, hvad der allerede var fremkommet fra tidligere Medlemmer — med Ønsket om, at Embedsmænd, der bo i en anden Kommune end der, hvor deres Embede falder, maatte blive behandlet og betragtede paa samme Vis som Forretningsmænd, der drive deres Erhverv i en anden Kommune, og derfor skulde svare Skat til denne Erhvervskommune. Naar jeg skal se, hvilke Embedsmænd der kunde være Tale om, saa tror jeg, at de der hyppigst vilde blive Tale om, er de Herredsfogeder, som have en Landjurisdiktion, men som bo i den til Landjurisdiktionen nærmest stødende Købstad. Jeg tror, at det er meget almindeligt, i hvert Tilfælde er det for de smaa Købstæder altid almindeligt, idet Herredsfogeden tillige er Byfoged og Borgmester i Købstaden, men jeg tror, det vilde støde paa meget store praktiske Vanskeligheder, om man vilde bestemme, at disse Landkommuner skulde betragtes som Herredsfogedens Erhvervskommune, saaledes at Købstaden ikke skulde have Ret til at indkræve eller tage hans Skat, men den skulde fordeles med Parter ud til Landkommunerne. Det vilde være overordentlig vanskeligt, og hvorledes skulde den saa fordeles? Skulde det saa være samtlige Landkommuner i Herredet, som vare berettigede til Parter i Skatten, som vedkommende Herredsfoged skulde betale til Erhvervskommunerne, og hvorledes skulde det saa igen fordeles mellem dem indbyrdes? Jeg

ser ganske vist, at Købstadforeningen i et Andragende til Regering og Rigsdag har fremsat denne Tanke, men jeg tror, den vilde være meget vanskelig i Praksis at udføre.

Formanden: Da Tiden er fremrykket, og der endnu er indtegnet 4 Talere, skal jeg slutte Forhandlingen her for i Dag for da at fortsætte Mødet i Morgen. Det næste Møde afholdes altsaa i Morgen, Lørdag den 22de ds., Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

Mødet hævet Kl. 4. 10.

49de Møde.

Lørdag den 22de Marts, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato giver Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet mig Meddelelse om et af ham i Folketinget fremsat Lovforslag.

Med 3 Skrivelser af Dags Dato oversender Folketingets Formand: